

BALUART SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'75 pessetes
ESPANYA: any, 8 ptes.; AMERICA: id., 2'75 pesos (or)

ANUNCIS, ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24
Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
dels respectius autors. No's retornen els originals.

Curs de conferències didàctiques

En mig del goig general, per la opulència de nostra vila, no som pas sols en trobar una falta de proporció entre la seva vida intel·lectual i la seva activitat industrial i econòmica.

L'ascensió normal de la cultura catalana deixa dessèguida en evident inferioritat tots els temperaments inactius que davant de les seves magnífiques manifestacions opten per un fàcil comentari admiratiu i resten perpetuament ineptes per comprendre els seus secrets tècnics i les seves valors històriques, artístiques i racionals, i és per això que el placidíssim ambient de repòs d'aquesta clara vila podria ésser nociu als seus mateixos fills si dintre de aquest blanc racer no hi hagués estímuls i corrents directores per l'activitat de l'esperit.

Tant com la fascinació de les múltiples novetats que cada dia ens arriben pod temptar a allistar-se en la *claque* vulgar a més gent de la que la nostra dignitat demana, així mateix la magnitud de l'aluví d'impressions que es reben en aquesta vila oberta i airejada, pod ésser ben perturbadora per moltes intel·ligències àvids. ¿On cercar els criteris de valoració? ¿On els mètodes i documentació per un estudi reflexiu?

I mentrestant les intervencions es fan imperioses; en la conversa, en la literatura, en la tècnica industrial, en la pública discussió, en els afers socials i corporatius. I la responsabilitat s'agreuja a mida que el nom de la vila assoleix més extensa notorietat.

A ningú, ni a la dona catalana ni al més humil menestral, li és suficient el bagatge de cultura que va adquirir a la escola primària; i la generació que ha de recullir de mans dels homes i de les dones d'avui la intervenció efectiva en els afers públics i en el règim domèstic, serà vergonyosament inferior a ço que exigeixen les circumstàncies si no és capacita per mitjà de un assidu exercici intel·lectual que li proporcioni les habilitats lògiques i discursives i el domini de la forma d'expressió la posin en condicions d'entrar, per dret propi, per perícia i prestigi personal, en les jerarquies futures dels diversos estaments de Catalunya.

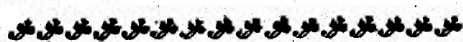
Els mitjans d'exercitar-se en aquesta vida intel·lectual, seriosa i metòdica, difícilment s'han ofert en nostra vila. Cap entitat té una tradició acadèmica així, que li hauria donat altíssima glòria i prepon-

derància decissiva. Podser avui, però, per una providencial convergència de factors, estem en condicions d'iniciar-la. Tenim un local no contaminat per cap discòrdia i cedit per aquestes tasques amb efusiu encoratjament en la sala del Patronat. Tenim un grup d'amics especialitzats en el domini de la literatura, de l'art i de diferents coneixements professionals, que vindran periòdicament a començar aquesta sèrie de lliçons. En els diferents sectors d'opinió de nostra vila hi havem trobat una forta simpatia; les famílies més caracteritzades, el jovent; les noies iniciades en la segona ensenyança reben amb goig el projecte i donen garanties d'assidua assistència. El *Pomell de Joventut* hi assistirà corporativament prenent apunts de les lliçons per tal de posar així els fonaments d'una forta activitat intel·lectual que ha de donar la cohesió definitiva i ver prestigi a la simpàtica entitat.

Així, doncs, definitivament, en aquets dies de repòs estiuenc, convidem a tothom a aquestes familiars sessions de discreta intel·lectualitat. No a conferències declamàtiques: a lliçons d'iniciació a les qüestions més discutides dels temps presents. Apendre; aprendre els uns dels altres i tots, de tots; veus aquí l'humil i nobilíssima dèria que ens ha de reunir en aquestes sessions familiars.

Per la general oportunitat de la matèria, les primeres sessions seran sobre la literatura catalana. Les donaran coneguts prosistes i poetes de la terra, entre ells, Marià Manent i J. V. Foix, la primera el prop·vinent diumenge, dia 3 de Juliol, a les sis de la tarda.

Sitges, 24 Juny de 1921.—*Josep Ferrer Robert, Pere Montané, Joan Julià, Rafel Padrol i Josep Carbonell*, membres de la Junta organitzadora del Curs de Conferències.

OLERDOLA

Hem assolit el cim d'aquest roquicer acinglerat, suara en el germanívol Aplec Excursionista celebrat solemniament.

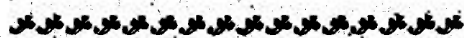
Ens sorgí l'intensa temença de si era un acte sacríleg envair

amb les nostres barroeres petja des aquell lloc exilat qui serva miraculosament enderrocs i despulles dels primers pobladors ibèrics i d'aquelles gents que adoraven el Sol; car veient-lo imperar magestuosament el capien Deu i es regien de les lleis patriarcales pel governament llur i de llurs domenys.

Però s'esvai bentost amb el conhort falaguer que insinuava l'ambient de respectuosa contemplació, qui coronava aquell cim com una calitja: la civilitat homenatjant dels forjadors de la raça catalana.

Puix és ben palès, malgrat la tenebrosa incertitud del que esdevingué en aquells temps, que del contagi amb els pacífics colonitzadors grecs portadors d'una gran norma de cultura, s'infantà l'esperit nostre, llegat que servem i no sabem capir-lo.

JOAN PUIG MESTRE
Sitges, Juny de 1921.

Afirmació nacionalista Vilanova i Geltrú

Matí.—El passat diumenge a la capital del Districte tingué lloc el festival organitzat per la Joventut Nacionalista «Els Almogàvers» del «Centre Català», per a commemorar el cap-d'any de la seva fundació.

Amb aquest motiu, d'onze a una, davant el casal del Centre i en plena Rambla, una munió de jovent, entre'l que hi figuraven hermoses vilanovines, puntejava la dansa nacional catalana, quina execució anava a càrrec de la «Cobla Sureda» de Barcelona, i a quins acabaments el nombrosíssim públic allí congregat tributava una entusiasta ovació.

Tarde.—A quarts de cinc de la tardé, procedents de Barcelona, arribaren en automòvil els diputats de la Mancomunitat per aquest Districte nostres cars amics D. Antoni Jansana, D. Josep M.ª Bassols i D. Mañel Massó, als quals acompanyaven el diputat per Vilafranca D. Enric Rafols, els regidors per Barcelona Srs. Carraseo

i Carabeu i els Srs. Ferrà i Josep Agulla i Pere Pagés. La seva presència siguié rebuda amb grans aplaudiments.

Poc després, una eselatant ovació anuncià l'arribada del Diputat a Corts per aquest Districte, nostre estimat amic don Josep Bertràn i Musitu, al que acompanyaven els diputats a Corts per Barcelona els entusiastes nacionalistes D. Magí Morera Galícia i D. Pere Rahola, els quals des del matí es trobaven a Vilanova, procedents de Madrid.

Prèvies afectuoses salutacions, la sala-teatre, curosament arranjada, presidint-la la ensenya de la Pàtria, s'omplia de concurrència, de la qual sobresortien, especialment de les il·lotjes, bells estols de dames i damiselles, representants de diferents pobles del Districte, vegent-hi de nostra vila una comissió del «Centre Nacionalista Català» amb son President, don Sebastià Carbonell, ademés dels regidors D. Josep Planas Robert i D. Ramón Martí Escala. BALUART DE SITGES, que estigué convidat a la festa, hi era representat per En Josep Masip.

A l'apareix a l'escenari els visitants, acompanyats per les planes majors d'«Els Almogàvers» i del «Centre Català», foren vitorejats amb entusiasme; i tot seguit el jove, President d'«Els Almogàvers», En Ramón Roig donà per obert l'acte. Explicà la tasca feta amb un any de fundació de la entitat, que comença amb tretze socis, essent en l'actualitat més d'un centenar; les festes patriòtiques i de cultura celebrades; l'incident de la bandera i els festivals portats a terme, en els quals ha vibrat sempre l'ideal de la reivindicació de Catalunya, actuació que avui es veu honorada amb la presència d'il·lustres personalitats. Ofereix després la presidència a D. Josep Bertràn i Musitu, el qual l'accepta, en mig de grans aplausos.

A continuació, fa us de la paraula el Sr. Massó i Llorens, ànima d'«Els Almogàvers», ponderant l'entusiasme dels joves almogàvers en totes ses festes; al revés d'un nucli de desarrelats que, per a obtenir creus i concessions, han claudicat de la Pàtria, que s'hauran de tirar al «Torrent de la Pastera» un cop esmicolats, que serà prompte; per quant han estat presa de la més vergonyosa desfeta, feina encomanada als almogàvers. Parla de llur ideal i programa, que no té fites en ses aspiracions a la llibertat, però amb la flexibilitat que exigeix la realitat de la vida. Els presentà la obra cultural grandiosa de la Mancomunitat, que ens redimeix de la tara de provincianisme, i els recomana com a exemplar la «Joventut Nacionalista» de Tarrassa que a força de constància i abnegació ha acabat per derrotar el caci en el seu propi catau. Demanà que els aplaudiments fossin pels joves nacionalistes

tarrassencs, als quals adreça una salutació i demanà a Déu seny i enardiment per a quan sigui l' hora a la joventut vilanovina. Fou molt aplaudit.

El Sr. Caraben manifesta que portà la representació de les Joventuts Nacionalistes de Barcelona, saludant, amb aital motiu, a la seva germana. Amb paraula fogosa digué la tasca que deu fer la joventut, prescindint de conveniències, per a aconseguir la llibertat de Catalunya; el que significa el Nacionalisme, les seves causes, i efectes produïts, per quant els quatre bojos d'aleshores han lograt que tot Catalunya es convertís en una bojeria; feu notar la obra patriòtica que a la joventut cal fer per la recatalanització dels que es poden anomenar fills bords. Sigué aplaudit.

Al concedir-se la paraula a l' amic Basols, un unànim aplauso acollí la seva presència. Manifestà que, davant els amics que tantes voltes han canviat les seves impresions, poca cosa els diria, per quant eren molts i de valua els oradors que havien de parlar; feu una vibrant allocució de la tasca que està encomanada a «Els Almogàvers», però els recomana que segueixin als homes de seny, per quant els moviments no siguin estèrils i esdevinguessin un suïcidi; manifestà que dins el Nacionalisme hi caben tots, des dels que estan fregiturosos per aconseguir la llibertat de Catalunya fins els que pensen aconseguir-la per altres medis. Cal' es convèncin els catalans per mitjà de constància i actuació, i quan arribi el moment no reculin en la lluita, que si els almogàvers són a davant, a ell el comptin a segona fila. Sigué aplaudidíssim.

Tot seguit, el Sr. Carrasco, regidor per Barcelona, manifestà que trobant se entre almogàvers està entre companys, puig an ell se'l designa com l'almogàver de l'Ajuntament de Barcelona, per quin motiu està content de sa visita a Vilanova, molt més per trobar-se en l' ambient patriòtic que s' respira. Feu una brillantíssima peroració definint el Nacionalisme de la nostra pàtria, única que ha d' ésser la única aspiració de tots els catalans, segons el bisbe Torras i Bages. Remarcà el conflicte de Catalunya amb l'Estat que intentà destruir la riquesa i la personalitat del nostre poble, cosa que no aconseguiran, perquè naix de la nostra ànima. És dol que a Catalunya hi hagi encara traidors a la pàtria, fills bords que ni estimen ni coneixen llur mare. Marcà al jovent el camí de la propaganda per la llibertat, i quan tots la demanem, no necessitem que ens la donin.

El parlament del Sr. Carrasco fou una pulcre i bellíssima oració sobre el Nacionalisme, essent interromput a cada moment amb frenètiques ovacions, que inclòs privaren que s' sentissin clarament els últims paràgrafs.

El President de l' Assembla de la Mancomunitat, Sr. Jansana, el qual fou rebut amb aplaudiments, feu també una fogosa peroració, i recollint lo manifestat pels demés oradors, digué que també s' ha de parlar de la tasca portada a terme, puig l' actuació dels joves és necessària pels vells, per quant veuen que a son costat tenen apoi, lo que ho demostra l' actuació dels joves del districte Tarrassa-Sabadell, que després de quatre lluites han obtingut una ressonant victòria, en la que tot Catalunya hi tenia posada l' ànima. Recordà que Vilanova va elegir el primer diputat provincial catalanista, l'aleshores jove En Josep Bertràn i Musitu (Grandiosa ovació), i cal seguir lluitant enèrgicament sota la direcció dels capdevaners, doncs ja dels almogàvers si permetessi que aquest districte tan catalaníssim claudiqués. Rememorà que anys enrera, per encàrrec del

gran Prat de la Riba, allí mateix explicà les bases de la Mancomunitat, que foren ovacionades. Encara no està realitzada aquesta gran obra patriòtica i cal reservar energies per quan aquest plet es plantegi davant el Govern central. (Aplaudiments). Recordà que al fundar-se «Els Almogàvers» els digué la divissa dels que anaven a Orient: «¡Desperta ferro, firam, firam!», i ara més que mai cal que els de l' avantguarda ho servin ben present, per quant compte amb ells per les creuades que se hauran d' emprendre per diferents indrets de Catalunya. Fou molt ovacionat.

El Sr. Morera i Galícia es sentí reconfortat en respirar els aires de la Pàtria i contemplar aquest entusiasme en refer Catalunya. Feu una poètica descripció i comparança entre el Nacionalisme i la muntanya, per quant al bosc, si els arbres es reguen i cultiven donen fruits, estan plens de sava i de vida, floreixen esplendorosos, emprò quan es moren i tallen, aleshores la muntanya és morta, deserta, i fins les pluges se n' ausenten; i per això l' entusiasme per nostra Catalunya no ha de minvar i arreu és veu aquesta ufana de joventut fregiturosa per Catalunya. Explicà la profunda sensació que tingué al Parlament en contemplar la gloriosa actuació d' En Cambó, reveladora de tota la grandesa de sa poderosa intel·ligència, marcant als governs de Madrid el camí de la regeneració. Qualificà aquesta obra del més gran patriotisme. (Grans aplaudiments.) Prou voldrien donar-li tot, amb tal que oblidés Catalunya, però ell anirà, no amb els enemics, sinó amb els que amorosament tractin la nostra Catalunya. (Ovació, visques a En Cambó.) Es una lluita de penes i d' angúnies la que allí patim, però tot és per amor a Catalunya. El triomf parlamentari del nostre gran «leader», ha estat esclatant; calia veure-ho per a captar-se'n. D' homes de govern com ell no n' hi ha cap més. (Grans aplaudiments.) Si no escolten la seva veu, desgraciats país! Però nosaltres ens volem salvar. Fou molt aplaudit.

Al disposar-se a enraonar el Sr. Rahola, és saludat amb aplausos. Comença dient que els almogàvers són els romàntics que per damunt de la realitat se'n van cap al ideal, i que els vells, els servadors del patrimoni del terror, han d' organitzar la actuació del jovent amb seny i serenor. Els almogàvers anaren a Orient, afegint més pobles a l' imperi català. Avui la conquesta de l' Acròpolis l' hem de fer aquí. Els enemics els tenim a casa, i són més temibles perquè s' amaguen sota el mantell d' un fals amor a Catalunya. Voldrien esborrar totes les nostres característiques. Cal combatre'ls amb decisió i infiltrar en l' ànima de tots els catalans el més pur amor a Catalunya, i quan ho haguem assolit, la llibertat serà un fet.

Feu una bellíssima disquisició sobre l' amor a la pàtria i l' admiració que per Catalunya senten fins els nostres enemics. Però no ens entenen—digué—; no comprenen que vulguem governar-nos autònomament; en els seus ensomnis imperialistes, en l' esperit rectilini que els portà a dominar un món i que per mantenir-lo en el jou van dur-lo al no-res. (Aplaudiments.) No comprenen la nostra idealitat; no capeixen com, essent nosaltres un poble amb menys territori i menys habitants, vulguem viure associats amb ells i no ésser els seus esclaus. (Ovació.) Sempre vos parlen de Catalunya com d' un poble a ells estrany. Aquesta és la nostra tragèdia.

Feu observar la crítica situació de Catalunya; no podem comprometre, en la lluita, ni la nostra riquesa ni la nostra cultura, que són la nostra força. Si fóssim pobres

i atrassats, mai més podríem esperar-nos de gaudir la nostra llibertat. Cal enfortir-nos moralment i materialment, en expectativa del moment de la gran embranzida. Parlà de la gran obra cultural de la Mancomunitat i recomanà la més absoluta confiança en l' actuació patriòtica dels capdevaners, que mai deixen d' inspirar-se en els ideals de Catalunya. Fou molt aplaudit.

A l' aixecar-se nostre Diputat, Sr. Bertràn, és saludat a peu dret amb una esclatant ovació. Fet el silenci, el Sr. Bertràn evocà els records d' aquets últims temps de la seva vida, el seu viatge a Amèrica, l' enyorança que sentia de Catalunya i quan rebé el telegrama anunciant-li que el districte l' havia reelegit diputat, no pogué sotraure's al crit de la mare pàtria, i, malgrat tot, s' embarcà desseguida per a retornar a Catalunya, i aquí és per agrair als seus electors l' haver lo tornat a la vida. Considerà un honor l' haver-lo posat a la presidència d' aquell acte de la joventut. Ponderà els parlaments pronunciats en defensa de la llibertat. Als almogàvers els recordà aquella frase d' En Maragall al jovent: «Demaneu la lluna» i la lluna se alçà amb tot el seu esplendor del fons de la nostra mar; demaneu la llibertat de Catalunya, perquè quan menys ho espe-reu, ella serà nostra. (Grandiosa ovació, seguides de visques a Catalunya i al senyor Bertràn i Musitu.)

Acte seguit, la nombrosa concurrència, de peu dret, acompanyada per la cobla de sardanes, executà «Els Segadors», i després formoses senyoretès posaren a la solapa dels assistents bonics llacets de la bandera de la pàtria, com a record de la festa.

En plena Rambla, els comentaris de l' èxit de la festa eren animats, per quant fou digne per tots conceptes. Mentrestant el jovent, en grans rodones, ballava les sardanes que fins a quarts de nou es tocaren davant del Centre.

Nit.—A la platja i en el lloc conegut per «Can Ribot» (avants «Can Llici») tingué lloc la peixada nacionalista.

A la capçalera de les taules, els prohoms, i en les dues llargues taules uns 90 almogàvers, vessant animació i entusiasme. Al costat del Sr. Bertràn hi seia l' Alcalde accidental, D. Pau Soler, i entre els comensals s' hi veien l' Alcalde de Canyelles, representants del Gremi de Pescadors, de la Unió Vilanovina, del Circol Catòlic, del Centre Nacionalista Català de Sitges, entusiastes vilanovins i els periòdics *La Veu de Catalunya*, *El Vilanoví*, *La Defensa*, *El Diario* i BALUART DE SITGES.

El sopar fou guisat per uns quants mariners i servit molt amablement per ells mateixos, abillats amb el característic vestit blau i la barretina vermella i a peus descals.

Fou un sopar esplendíssim i curullat de jòia i animació, que fou clos per unes «espirituals» i oportunitatíssimes paraules, rublertes de fi humorisme, que pronuncià el Sr. Massó i Llorens.

Acabat l' àpat, al davant del «Centre Català» el jovent altra volta s' expansionà puntejant la bella, honesta i graciosa dansa catalana, fins a la matinada.

Satisfets poden mostrar-se «Els Almogàvers» de l' èxit de la festa nacionalista, que posa ben alta la catalanitat de Vilanova i el redreçament del sentiment de Pàtria, per quin motiu els adrecem la nostra felicitació més entusiasta.

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 22

La presideix l' Alcalde, assistint-hi els dos Tinents i els regidors Srs. Roca, Bosch, Planas Robert i Martí.

Aprovada l' acta de l' anterior, per unanimitat s' acorda consignar en acta la protesta del Consistori per l' atemptat al digne Alcalde de Barcelona, D. Antò Martínez Domingo, i comunicar-li.

La Presidència dona compte de que han transcorregut 15 dies de l' exposició al públic del Padró de vehins, sense haver-se presentat cap reclamació, per lo que creu s' ha d' aprovar.

En Planas Robert diu que ha de votar en contra perquè tot ell està ple de deficiències, apart de que no s' ha complert lo promès, de que, ademés dels que han de pendre part per a formar-lo, hi havia d' intervenir la Comissió de Governació, i això s' ha passat per alt; que les susdites deficiències igual poden ésser atribuïdes a descuit que a mala fe, i moltes, si el Padró l' haguessin confeccionat persones coneixedores de la vila, no se haurien notat; demana, junt amb En Martí, que torni 8 dies sobre la taula perquè la Comissió de Governació l' examini.

En Julià diu que s' ha hagut de lluitar amb la indiferència del vehinat per complir aquest deure cívica, i que si existeixen deficiències són culpa del públic, i les dites deficiències sempre poden salvar-se.

Els Srs. Planas Robert, Martí Escala, Julià, Bosch i Durán, en parlen llargament, aprovant-se, a la fi, el Padró, però salvant el seu vot els nacionalistes.

Es queda enterat, i s' acorda donar per fallida la suma de 3.808'05 pessetes, a que pugen les cèduls no pagades de l' any 1920.

Es dona conformitat als comptes de Laboratori i Presons del Partit durant l' any últim, de quins pressupostos queden sobrants 420'23 i 1.470'80 pessetes, respectivament.

Es declaren soldat al jove Santiago Barrachina Esquiú, i prófugs als joves Josep Ferrer Pagès i Manel Mèndez Bonet, en virtut de comunicacions de la Comissió Mixta de Reclutament.

S' acorda la distribució de fonsos per al mes vinent i el pagament dels sous dels empleats.

Es concedeixen permisos d' obres a D. Josep Robert Soler, per aixecar un pis a una casa del carrer de Sant Josep, i a D. Lluís Álvarez, per obrir una reixa a una casa del carrer de l' Aigua.

Es concedeix autorització a l' Alcalde i al President de la Comissió de Foment per evitar l' abús de demanar permisos d' obres els propietaris i contractistes de obres, en la discussió de quin assumpte hi intervenen tots els regidors.

L' Alcalde, en nom de la Junta de Beneficència, convida als regidors a les festes que's celebraran a l' Hospital amb motiu del Sant Patró.

En Martí Escala demana es privi a *ganassos* el tirar coets, per quant ho fa amb una premeditació que pod acasir-nos disgustos. També diu que s' miri la Companyia «Riegos y Fuerza de Ebro» pod cobrar els rebuts cada mes en lloc de cada dos mesos, com es va fer. Se'n pren nota.

En Durán diu que en nom de la minoria socialista protesta de que's torni jugar als daus, i com es forjen moltes novel·les, de que si està reglamentat, algú cobra, etc., pregunta a l' Alcalde si en sab res.

Diputació de Barcelona

En Julià diu que no sab res de reglamentació i que no ha autoritzat res.

En Martí diu que en la elecció dels vocals de la Junta de Reformes Socials no s'ha complert lo manat per la R. O. de 29 de Març últim, i s'estranya no s'hagin convocat als vocals patrons.

En Julià diu que sí que s'convocaren a tots els patrons en diferents oficis, i que tots designaren el seu vocal, havent-se, per lo tant, complert lo manat.

En Planas Robert diu que ell, com a fabricant, no ha rebut cap convocatòria ni sab que les societats patronals n'hagin rebut cap.

En Durán diu que els vehins del Port-Alegre s'han queixat dels perills d'una de les palmeres del susdit lloc, i de que no s'esporguen, causant molèsties als vehins.

L'Alcalde diu que farà gestions en aquest sentit.

En Martí denuncia que una de les bombetes elèctriques del Cap de la Vila no s'encén.

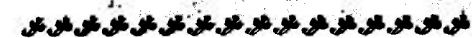
En Durán demana que el tant per cent que dona el Govern per als empleats que han confeccionat el Cens de població es procuri cobrar-lo i repartir-lo entre ells.

En Julià diu que ja s'envia el compte, i s'aixeca la sessió.

Notes gramaticals

Els verbs de la segona conjugació tenen l'infinitiu accentuat en el radical, llevat solament de sis, l'infinitiu dels quals termina en *er* accentuat: *haver, poder, saber, soler, valer, voler*. En els restants verbs, d'infinitiu rizotònic, aquest termina en *er* o *re*: si el radical acaba en *c, m, ny, rr, ss* o *x*, la terminació de l'infinitiu és *er* (Ex.: *conèixer, plànyer, vèncer*); si acaba en *b, d, p, t* o *u*, la terminació de l'infinitiu és *re* (Ex.: *batre, moure, rebre*); i si acaba en *l* o *n*, la terminació de l'infinitiu és *re* precedit d'una *d* dita eufònica (Ex.: *pondre, rad. pon; vendre, rad. ven*). Cal recordar que pertanyen també a la segona conjugació els verbs *dir, dur* i *fer*.

Festa de Sant Joan

La revetlla

Des d'algun temps ençà es ve observant en nostra vila una notable transformació respecte a les coses tradicionals, degut potser a una corrent de «modernisme»... positivista que les «eclipsa».

I cap ocasió, com a la nit de Sant Joan, per a comprovar-ho. En efecte: a no ésser pels espectacles dels centres d'esbarjo, la simbòlica nit apenes si és recordada, mal sigui per alguna foguera a dintre el poblat...

Enguany, en el Prado Suburense, amb motiu del cant a la Vida que l'esmentada nit enclou, s'organitzà una festa a l'aire lliure en honor a nostre Teatre Líric nacional.

I a fe que resultà lluidíssima: sota la direcció artística d'En Miquel Utrillo, va montar-se en els jardins un escenari apropiat per les obres que havien de representar-se, el qual resultà molt artístic, i quin conjunt era presidit per la ensenya de la Pàtria.

El saló d'istiu estava totalment ocupat per nombrosíssima concurrència, que guardà un rel·ligiós silenci tan bon punt el Mtre. Torrents empunyà la batuta per a dirigir a deu músics; comensant la representació.

En «La Barca» son aplaudidíssims la Srta. Mas i els senyors Villardaga, Almiñana i Muntané, per lo bé que interpreten els seus respectius papers.

Després es posa en escena «La Rosons»: a l'apareix el chor de senyoretes, és saludat amb una sorollosa ovació. No cal dir que interpreten admirablement els nombres musicals de l'obra que se'ls hi havien confiat. La senyoreta Mas donà al seu personatge una gran realitat dramàtica, per lo que fou sumament ovacionada i rebé moltes felicitacions, al igual que'l Sr. Almiñana. També fou celebrada la Srta. Junyent. El chor de mariners, que és un vibrant himne, agradà de debò.

Emprò, el «clou» de la vetllada fou la representació de «La Nit de l'Amor», escenificant-se amb tota la propietat que tan hermosa obra requereix.

Les escenes anaren desenrotllant-se amb vivíssim interès per part dels espectadors, que al final de l'obra esclataren en una forta ovació als seus intèrprets.

Respecte a aquets hem de dir que la Srta. Mas, que per a conreuar l'art dramàtic demostra posseir també excelents facultats, siguié força aplaudida; que les senyoretes Molas i Junyent també estigueren encertades; que'ls actors, tots, sense distinció, ho feren perfectament; i que'l chor format per senyoretes, homes i nens, va comportar-se d'un modo admirable, tenint de repetir boi tots els cantàbils una o dues vegades. Ademés, els efectes de llum, tan escencials en produccions escèniques d'aquest genre, foren cuidats amb singular cura, a l'igual que tots els demés detalls que contribueixen a obtenir una millor fidelitat real de l'assumpto fictici que s'presenta.

Tot lo exposat pod donar idea aproximada de la excelent execució que va donar-se a l'imponde-

rable obra d'En Rusiñol musicada pel Mtre. Morera.

Per la seva part, el Mtre. Manel Torrents Girona, amb el Sextet Mozart notablement reforçat amb altres professors, també estigué a l'alsària de les circumstàncies, siguent sumament aplaudit.

Per a acabar: pecaríem d'injustos si en aquesta ressenya no féssim constar que s'distingiren d'una manera especial, pel molt relleu donat als paperis que respectivament interpretaren, els senyors Villardaga «Avi», Caveró «Hereu», Almiñana «Caçador» i Marià Carbonell «Glosador».

Es per demés dir que'l públic en surtí en extrem satisfet del espectacle, que en rès ha desmerescut de altres anteriors, molt memorables.

En els jardins de l'Hospital de Sant Joan Baptista es calà un vistós castell de focs artificials, el que amenitzà la banda de música d'El Retiro; havent acudit a presenciari-lo una gran gentada.

En la societat El Retiro va celebrar-se la revetlla de Sant Joan amb una «verbenà», amb la que a la vegada es solemnitza l'inauguració de la sala d'istiu; prenenthi part la cobla de sardanes «La principal» de La Escala.

La diada

En la capella de Sant Joan, a dos quarts d'onze va celebrar-se un solemne Ofici, al que hi assistiren nombrosos fidels; executant el Sextet Mozart la missa «Laudate Pueri Domine» del mestre Brunet, i pronunciant el Sr. Regent de la Parròquia un eloqüent sermó en el que glosà la vida del Sant Apòstol.

Al vespre en l'elegant saló de istiu del Prado Suburense, convenientment arranjat, hi té lloc l'anomenat Ball del Batre, com a complement de l'exitat de la nit anterior.

Hi assisteix una concurrència extraordinària, d'entre la qual es destaca un bon estol d'hermoses senyoretes a les que s'obsequia amb artístics i vistosos poms de clavells, adornats amb una bonica cinta de recordança.

La banda de música de la casa executa un escullit repertori de ballables que són molt aplaudits, valguent al seu director Sr. Torrents repetides felicitacions.

En el saló d'istiu de El Retiro es representen «L'alegria que passa» i «La nit de l'Amor».

De la interelació de la primera d'aquestes obres pocs elogis se'n poden fer; però, lo que és de la altra... val més potser no parlarne.

Ademés debuta un titolat «Orfeo Sitgeta», que canta «Sota de l'olm», del Mtre. Morera.

Imp. Sant Joan, 5; Vilafranca

Es ven a Barcelona

TORRE-PALAU amb horta, jardins i regadiu abundant; construïda a la moderna, al costat del Park Güell.

Fou acabada en Agost de 1920; amb bona vista panoràmica règia i sumptuosa, espaiosos salons, calefacció central, banys, garatge, electricitat per a alumbrat, força motriu i demés usos domèstics.

Ha costat 48.000 duros i es cedeix per quaranta cinc mil duros.

Raó: a la Imprempta Social: Santa Madrona, 21.—Vilanova i Geltrú.

No se admeten intermitjaris.

La Professora en Parts

Donya Teresa Raventós de Olivella

ha traslladat son domicili

al carrer de

Sant Bartomeu, 14, pral.

— SITGES —

Lo que participa a sa distingida clientela i al públic en general.

Casa amoblada per llogar

— 3, Sant Bartomeu, 3 —

amb baixos i dos pisos, cinc dormitoris, varies dependències; de confort modern.

Donarà rahó En RAFEL FONT

«Apotecaria Sitgetana»:

Carrer de la Illa de Cuba, n.º 2.

Dr. Martínez Amador

INSPECTOR DD HIGIENE

Enfermedades de los RIÑONES, PRÓSTATA, URETRA y PIEL.

Aplicación del 606 y 914.

Calle Gigantes, 2, 1.º - Barcelona

VILLANUEVA: Calle Correo, 24, de diez a doce los jueves y domingos.

BANCO DE VILLANUEVA

Sucursal de Sitges

CUPONES

Comptes corrents d'estiu

amb interès del 3 per 100 anyal

Aquesta sucursal obre comptes d'estalvi a qui ho demani, facilitant a l'imponent, GRATIS, la corresponent llibreta de credit.

Dr. M. Farrán

Cirurjiá-Dentista nort-americá

Parelladas, 30 - Sitges

Gran Colchonería Mecánica — a fuerza motriz y — **Juan Segales**
con maquinaria moderna**VILLANUEVA Y GELTRÚ : Casa fundada en 1859**

Precio de los COLCHONES que cotizamos actualmente, puestos a DOMICILIO

De ALGODÓN cama de Matrimonio 50 y 59 pesetas

Id. id. de 6 palmos 40 y 48 »

Id. id. de 5 palmos 33 y 39 »

Todos con telas de las más superiores, garantidas y de color sólido. — Los Colchones de LANA y de CRIN, a precios muy afinados. Consúltense precios.

Espai reservat per a

Yoghourt Natural**DANONE**

Espai reservat per la

Fábrica MOSAICS

Antón Pages i Comp.

Gran Magatzem de MOSAICS i RAJOLES de totes menes

ARRAMBADORS de Rajoles de Colors de totes classes — Representant exclusiu de les RAJOLES BELGUES marca H de la casa Guillot de Bruxelles

JOAQUIM IMBURO

Sant Bartomeu, 42

— SITGES —

T elefons 338 i 393

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ramLa Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida**Esqueles
i Anuncis**

se admeten

fins el dissabte
de bon matí**Phosphorrenal ROBERT**

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y SOLER

— INGENIERO QUÍMICO Y FARMACÉUTICO —

Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA